

**Актуален списък на делата във Върховния касационен съд,
свързани с организирана престъпност, второ тримесечие на 2023 г.**

Дата на заседание, дело №, докладчик, правна квалификация на деянието, подсъдим/и	Резултат
<p>25.11.2022 г. – н. д. № 775/2022 г., III н. о., докладчик: Лада Паунова, чл. 321 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите Ю. Л. Х. и В. Е. Д. срещу присъдата от 01.07.2022 г. по в.н.о.х.д. № 286/2021 г. на САС – АСНС – закрит.</p> <p>С присъда от 28.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2240/2017 г. на Специализирания наказателен съд В. Е. Д. и Ю. Л. Х. са признати за виновни за това, че в периода от 19.10.2010 г. до 02.11.2010 г. на територията на Република България се сговорили помежду си да вършат в страната престъпления, за които се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, а именно такива по чл. 215 от НК (престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК). На всеки от тях е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от по 2 години. Подсъдимите са признати за виновни и в това, че за периода от 07.10.2010 г. до 02.11.2010 г. в Република България и Република Турция при условията на продължавано престъпление като съизвършители и с цел да набавят за себе си имотна облага спомогнали да бъдат отчуждени чрез транспортирането им от посредствени извършители – шофьори, от България до неустановени населени места в Турция чужди движими вещи – товарни автомобили, за които предполагали, че са придобити от други лица чрез престъпление (кражба, обсебване), като укривателството е в големи размери – на обща стойност 324 110 лв. (престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК). На всеки от подсъдимите са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от по 3 години и „глоба“ в размер на по 7000 лв. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години за всеки от тях, като изпълнението е отложено за изпитателен срок от 5 години. Присъединено е наказанието „глоба“ в размер на по 7000 лева за всеки от двамата.</p> <p>С решение на АСНС първоинстанционната присъда е изменена в частта ѝ относно осъждането на В. Е. Д. и Ю. Л. Х. за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, като подсъдимите са признати за виновни в това да са извършили деянието в периода от началото на месец октомври 2010 г. до 02.11.2010 г., както и за това да са се сговорили да вършат престъпления по чл. 215 от НК и в Република Турция. Присъдата е потвърдена</p>	Обявено за решаване.

<p>в останалата ѝ част.</p> <p>По касационни жалби на подсъдимите пред ВКС е образувано к.н.д. № 279/2021 г., като с решение от 08.07.2021 г. въззивното решение на АСНС е отменено в частта за престъплението по чл. 321, ал. 6 от НК и делото е върнато за нова разглеждане в тази му част, а в останалата е оставено в сила за престъплението по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.</p> <p>При новото разглеждане на делото с присъдата по в. н. о. х. д. № 286/2021 г. на АСНС подсъдимите са признати за виновни за извършено престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК за определен период от време и частично са оправдани по това обвинение за друг период от време. Първоинстанционната присъда е потвърдена в частта относно размера на наложените наказания.</p> <p>В касационните жалби на Ю. Л. Х. и В. Е. Д. са заявени всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК. Направените искания в условията на алтернативност са: за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимите, за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за изменение на присъдата и намаляване на наложените наказания.</p>	
<p>15.02.2023 г. – н. д. № 57/2023 г., П н. о., докладчик: Димитрина Ангелова, чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест и жалба на подсъдимия К. Р. Р. срещу произнесена на 19.10.2022 г. от Софийския апелативен съд (АСНС – закрит) въззивна присъда по в.н.о.х.д. № 17/2021 г.</p> <p>С присъда от 06.10.2020 г. по н.о.х.д. № 1780/2019 г. на СНС – закрит:</p> <ul style="list-style-type: none"> – В. В. В. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК – да е ръководил организирана престъпна група (ОПГ), създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а от НК, както и по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 252, ал. 1 от НК – извършване по занятие на банкови сделки по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗКИ без съответно разрешение, изискуемо по чл. 13, ал. 1 от ЗКИ; – К. Р. Р. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страна престъпления по чл. 354а. Същият подсъдим е признат за виновен за престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК (без надлежно разрешително държал високорискови наркотични вещества – марихуана), за което е осъден на 5 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 10 000 лв., като е признат за невиновен в това да е извършил престъплението в изпълнение на решение на ОПГ, поради което и на 	<p>С Решение № 146/24.04.2023 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила присъда от 19.10.2022 г. по в.н.о.х.д. № 17/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд – закрит, I въззивен състав.</p> <p>Наказания:</p> <ul style="list-style-type: none"> подс. К. Р. Р.: 2 г. 6 м. л.св. и глоба 6000 лв.; подс. В. В. В.: оправдан; подс. П. И. Г. оправдан; подс. Д. К. К. на осн. чл. 78а от НК освободен от наказателна отговорност и глоба 2500 лв.

основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение в този смисъл и с правна квалификация по ал. 2, т. 1 на чл. 354а от НК. На осн. чл. 68, ал. 1 от НК е постановено подсъдимият да изтърпи отделно наложено му наказание по н.о.х.д. № 553/2015 г. на СНС – закрит;

– П. И. Г. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страна престъпления по чл. 354а. Същият подсъдим е признат за виновен за престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК (без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество – амфетамин), за което е осъден на 4 години и 5 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 15 000 лева, като е признат за невиновен в това да е извършил престъплението в изпълнение на решение на ОПГ, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение в този смисъл и с правна квалификация по ал. 2, т. 1 на чл. 354а от НК;

– Д. К. К. е признат за невиновен и оправдан в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК – да е участвал в ОПГ, създадена с користна цел и с цел да върши съгласувано в страна престъпления по чл. 354а. Същият подсъдим е признат за виновен за: престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК (без надлежно разрешително държал високорискови наркотични вещества – амфетамин и марихуана), за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 5000 лева, като е признат за невиновен в това да е извършил престъплението в изпълнение на решение на ОПГ, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение в този смисъл и с правна квалификация по ал. 2, т. 1 на чл. 354а от НК; престъпление по чл. 339, ал. 1 вр. чл. 54 от НК (държал боеприпаси без надлежно разрешение по чл. 50, ал. 1 от ЗОБВВПИ), за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 години.

С присъда от 19.10.2022 г. на САС (АСНС – закрит) първоинстанционната присъда е отменена в частта, с която П. И. Г. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК, вместо което е признат за невиновен и оправдан изцяло по предявеното му обвинение. Д. К. К. е оправдан по предявеното му обвинение по чл. 339, ал. 1 от НК, като е отменено приложението на чл. 23, ал. 1 от НК. По отношение на този подсъдим присъдата е изменена в частта, с която е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като е прието, че деянието е маловажен случай и е преквалифицирано на престъпление по чл. 354а, ал. 5

<p>вр. ал. 3, т. 1 от НК, а на основание чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 2500 лева. По отношение на К. Р. Р. присъдата е изменена в частта ѝ, с която е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК на „лишаване от свобода“ за 5 години и „глоба“ в размер на 10 000 лева, като наложеното наказание е намалено на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 6000 лева. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>Протестът е относно частта от въззивната присъда, с която П. И. Г. е оправдан за престъпление по чл. 354а, ал. 1 НК и относно частта, с която е потвърдено оправдаването от първоинстанционния съд на всички подсъдими за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК. Изтъкнати са доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на материалния закон. Отправеното искане е да се отмени отчасти въззивната присъда и делото да се върне за ново разглеждане.</p> <p>В касационната жалба от защитника на К. Р. Р. са релевирани доводи за всички касационни основания. Отправените искания са в условията на алтернативност – отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия, връщане на делото за ново разглеждане на САС или преквалификация на деянието като маловажен случай по чл. 354а, ал. 5, или намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	
<p>16.03.2023 г. – н. д. № 118/2023 г., III н. о., докладчик: Бонка Янкова, чл. 321, ал. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия И. П. срещу въззивното решение от 21.11.2022 г. по в.н.о.х.д. № 159/2022 г. на Апелативен съд – Бургас, с което е изменена присъда от 25.02.2022 г. по н.о.х.д. № 1898/2020 на СНС (закрит).</p> <p>С обжалваното пред ВКС решение е потвърдена присъдата в частта ѝ, с която И. П. е признат за виновен по обвинението, че от неопределена дата през м. октомври 2016 г. до 10.06.2017 г. на територията на Република България участвал в организирана престъпна група от 8 лица, като групата е съставена с цел извличане на печалба от разпространение на наркотици в страната. Подсъдимият е осъден на 3 години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено с изпитателен срок от 4 години.</p>	<p>С Решение № 132/12.04.2023 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 94/21.11.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 159/2022 г. по описа на Апелативен съд – Бургас. Наказание: 3 години „лишаване от свобода“, отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 г.</p>
<p>28.04.2023 г. – н. д. № 252/2023 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2, чл. 234, ал. 1, 2 и 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалба на подсъдимия Д. В. Д. срещу въззивното решение от 17.01.2023 г. по в.н.о.х.д. № 39/2022 г. на Военно-апелативния съд, с което е</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

потвърдена присъда от 29.06.2021 г. по в.н.о.х.д. № 149/2020 г. на Военен съд – София. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ, създадена с користна цел) и по чл. 234, ал. 2, т. 2 вр. ал. 1, пр. 2 (в редакция преди ЗИДНК, обн. ДВ, бр. 7/22.01.2019 г.) от НК (държал акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква по закон, като деянието не представлява маловажен случай и е извършено от две лица, сговорили се предварително). Наложени са му наказания „лишаване от свобода“, като на основание чл. 23 от НК му е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години. Присъединено е наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 години, наложено за престъплението по чл. 234, ал. 2, т. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК.

Настоящото касационно производство е второ по ред, след като с решение от 19.05.2022 г. по к.н.д. № 103/2022 г. на ВКС е отменено въззивното решение по в.н.о.х.д. № 41/2021 г. на Военно-апелативния съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд от стадия на съдебно заседание.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на атакувания съдебен акт и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане.

17.05.2023 г. – н. д. № 308/2023 г., I н. о., докладчик: Красимир Шекерджиев, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 и чл. 213а, ал. 2, т. 5 вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – София и касационна жалба на подсъдимия Д. П. П. срещу решение от 21.02.2023 г., постановено от Апелативен съд – София (АСНС – закрит) по в.н.о.х.д. № 111/2020 г., с която въззивният съд е потвърдил изцяло присъдата от 17.01.2020 г. по н.о.х.д. № 585/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит.

В хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд, производството срещу подсъдимите Б. И. А., П. С. П. и П. В. Д. е приключило с одобрени от други състави на Специализирания наказателен съд – закрит споразумения за решаване на делото по реда на чл. 384а от НПК. С присъда от 17.01.2020 г. по н.о.х.д. № 585/2019 г. по описа на Специализирания наказателен съд – закрит Д. П. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК и е осъден на наказание лишаване от свобода за срок от 3 години, което да бъде изтърпяно при

Обявено за решаване.

<p>първоначален строг режим. Подсъдимият е признат за невиновен и е оправдан за това групата да е била създадена с цел вършене на престъпления по чл. 252 от НК. Д. П. П. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 213а, ал. 2, т. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.</p> <p>По въззивен протест на Специализираната прокуратура и въззивна жалба на защитника на Д. П. П. е образувано в.н.о.х.д. № 111/2020 г. по описа на АСНС – закрит. С решение от 21.02.2023 г. въззивният съд е потвърдил изцяло присъдата от 17.01.2020 г. по н.о.х.д. № 585/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит.</p> <p>В касационния протест срещу въззивния акт се излагат доводи и за трите касационни основания, като се иска съдът да отмени въззивното решение и да върне делото за разглеждане от друг съдебен състав. В касационната жалба на защитника на подсъдимия Д. П. П. се заявяват трите касационни основания и се иска въззивното решение да бъде отменено и да бъде оправдан неговият подзащитен.</p>	
<p>19.05.2023 г. – н. д. № 470/2022 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 321, ал. 3; чл. 253, ал. 5 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите П. Л. Б., Д. Г. Д. и С. Н. Ч. срещу решението от 25.01.2022 г. по в.н.о.х.д. № 536/2020 г. на АСНС – закрит, с което е отменена присъдата по н.о.х.д. № 2151/2019 г. на СНС в частта, с която на основание чл. 253, ал. 6 от НК са отнети в полза на държавата парични суми и е потвърдена в останалата част. Делото е за трети път пред ВКС след решения по к.н.д. № 940/2016 г. и к.н.д. № 450/2018 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда П. Л. Б. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. в гр. Враца до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 3, т. 1 вр. ал. 1, предл. 2 и чл. 54 от НК (ръководил ОПГ, създадена с цел да върши престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 54 от НК (пране на пари в особено големи размери и случаят е особено тежък). На подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години, като са присъединени наказанията „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от право да извършва търговска дейност“ за срок от 2 години. Д. Г. Д. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 и чл. 54 от НК (участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (пране на пари</p>	<p>С Решение № 5003/19.05.2023 г. ВКС реши: Отменя въззивно решение № 260001/25.01.22 г. на АСНС – закрит, трети въззивен състав, постановено по в.н.о.х.д. № 536/2020 г. по описа на същия съд, в частта относно разноските и потвърдителната му част, както и потвърдената с него осъдителна част на присъда от 30.06.20 г. и частта относно разноските, постановена по н.о.х.д. № 2151/2019 година по описа на Специализирания наказателен съд – закрит, 6-ти състав, като вместо това присъди: Признава подсъдимия П. Л. Б. за невиновен в това, че от 27.02.2008 г. в гр. Враца е ръководил до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК – структурирано трайно сдружение от три лица, с участници С. Н. Ч. и Д. Г. Д., като групата е създадена с цел да върши престъпления по чл. 253 от НК, поради което на осн. чл. 304 от НПК го оправдава по обвинението да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 3, т. 1 във връзка с ал. 1, пр. 2 от НК.</p>

в особено големи размери и случаят е особено тежък). Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, присъединено е наказанието „глоба“ в размер на 5000 лв. На основание чл. 253, ал. 6 от НК е отнета в полза на държавата парична сума в размер на 655 000 щ. д. с левова равностойност 816 981,50 лв. С. Н. Ч. е признат за виновен в това, че от 27.02.2008 г. до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 3, т. 2 вр. ал. 2 и чл. 54 от НК (участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления против финансовата, данъчната и осигурителната система). Признат е за виновен и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК (пране на пари в особено големи размери и случаят е особено тежък). Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години, като към него е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 7000 лв. На основание чл. 253, ал. 6 от НК е отнета в полза на държавата парична сума в размер на 306 225 щ. д. с левова равностойност 381 076,60 лв.

В касационните жалби се посочват всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието, като се иска отмяна на атакуваното въззивно решение и решаване на делото по същество, като бъдат оправдани подсъдимите или намалени техните наказания.

Признава подсъдимия П. Л. Б. за невиновен в това, че през периода от 18.03.2008 г. до 01.04.2008 г., в гр. София, в изпълнение на решение на ръководената от него група с участници С. Н. Ч. и Д. Г. Д., при условията на продължавано престъпление, по открити по негово разпореждане валутни сметки в „П. Б.“ АД – клон ***** (от подс. Д. Д.), „А. Б.“ АД – клон **** и ТБ „И.“ АД - ***** (от подс. С. Ч.), е получил от Д. Г. Д. и С. Н. Ч. имущество – парични суми, валутни преводи от чуждестранни кредитни институции, с наредители американски граждани на обща стойност 906 555 щ.д., с левова равностойност 1 143 367,4 лв., за което знаел към момента на получаването му, че е придобито чрез престъпление – измама на американските граждани, като средствата са в особено големи размери и случаят е особено тежък, поради което на осн. чл. 304 от НПК го оправдава по обвинението да е извършил престъпление по чл. 253, ал. 5 във връзка с ал. 3, т. 1 във връзка с ал. 2, пр. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК.

Признава подсъдимия Д. Г. Д. за невиновен в това, че от 27.02.2008 г. до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца участвал заедно със С. Н. Ч. в организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК – структурирано трайно сдружение от три лица, с ръководител П. Л. Б., като групата е създадена с цел да върши престъпления по чл. 253 от НК, поради което на осн. чл. 304 от НПК го оправдава по обвинението да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 във връзка с ал. 2 от НК.

Признава подсъдимия Д. Г. Д. за невиновен в

това, че на 14.03.2008 г. в гр. Враца, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, с ръководител П. Л. Б. и участници С. Н. Ч. и Д. Г. Д., по открита от него на 27.02.2008 г. валутна сметка в „П. б.“ – клон *****, получил имущество – парична сума, валутен превод от 655 000 щ.д., с левова равностойност 816 981,5 лв., преведен от американската гражданка J. P., за което знаел или предполагал към момента на получаването му, че е придобито чрез престъпление – измама на същата американска гражданка, като средствата са в особено големи размери и случаят е особено тежък, поради което на осн. чл. 304 от НПК го оправдава по обвинението да е извършил престъпление по чл. 253, ал. 5 във връзка с ал. 3, т. 1 във връзка с ал. 2, пр. 2 във връзка с ал. 1 от НК.

Признава подсъдимия С. Н. Ч. за невиновен в това, че от 27.02.2008 г. до 07.04.2008 г. на територията на гр. София и гр. Враца участвал заедно с Д. Г. Д. в организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК – структурирано трайно сдружение от три лица, с ръководител П. Л. Б., като групата е създадена с цел да върши престъпления по чл. 253 от НК, поради което на осн. чл. 304 от НПК го оправдава по обвинението да е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 3, т. 2 във връзка с ал. 2 от НК.

Признава подсъдимия С. Н. Ч. за невиновен в това, че през периода от 14.03.2008 г. до 03.04.2008 г. в гр. София и гр. Враца, в изпълнение на решение на организирана престъпна група, с ръководител П. Л. Б. и участници С. Н. Ч. и Д. Г. Д., при условията на

	<p>продължавано престъпление, по открити от него валутни сметки в „А. б.“ АД – клон ***** и ТБ „И.“ АД – *****, получил имущество – парични суми, валутни преводи от чуждестранни кредитни институции, с наредители американски граждани на обща стойност 306 225 щ. д., с левова равностойност 381 076,6 лв., за което знаел или предполагал към момента на получаването му, че е придобито чрез престъпление - измама на американските граждани – J. P., W. D C., B. W., като средствата са в особено големи размери и случаят е особено тежък, за което знаел или предполагал към момента на получаването му, че е придобито чрез престъпление – измама на посочените американски граждани, като средствата са в особено големи размери и случаят е особено тежък, поради което на осн. чл. 304 от НПК го оправдава по обвинението да е извършил престъпление по чл. 253, ал. 5 във връзка с ал. 3, т. 1 във връзка с ал. 2, пр. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>Направените по делото разноси остават за сметка на Държавата.</p> <p>Оставя в сила останалата част на въззивното решение.</p> <p>Присъдата не подлежи на обжалване и протест.</p>
<p>19.05.2023 г. – н. д. № 208/2023 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, чл. 159а от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на подсъдимите Е. В. С., Д. О. Т., С. К. М. срещу решението от 21.12.2022 г. по в.н.о.х.д. № 182/2021 г. на Софийския апелативен съд (АСНС – закрит).</p> <p>С присъда от 12.02.2021 г. по в.н.о.х.д. № 4264/2019 г. на СНС – закрит подсъдимите Д. О. Т., Е. В. С. и С. К. М. са признати за виновни за това, че в периода от неустановена дата през лятото на 2017 г. до 23.11.2018 г. в гр. София (за подсъдимите Д.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

О. Т. и Е. В. С.), респективно в периода от 01.11.2017 г. до 23.11.2018 г. в гр. София (за С. К. М.), са участвали в ОПГ – структурирано трайно сдружение на 4 лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 159а от НК (набиране и експлоатиране на жени с цел сексуална експлоатация, от което да извличат печалба), като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 54 от НК Д. О. Т. е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от 4 години; Е. В. С. на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от 3 години; С. К. М. на основание чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. Подсъдимият С. К. М. е признат за виновен и за извършени две престъпления по чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 от НК (набрал отделно две лица с цел да бъдат използвани за развратни действия – проституция, независимо от съгласието им, като деянията са извършени чрез обещаване на облаги), извършени съответно на неустановена дата през м. декември 2017 г. в гр. София (за първото), респективно на неустановена дата през м. май 2018 г. в гр. София (за второто), поради което на осн. чл. 159а, ал. 2, т. 6 вр. ал. 1 от НК вр. чл. 36 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 5000 лева. На С. К. М. е наложено най-тежкото от определените за трите престъпления наказания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години, към което е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 5000 лв.

С обжалваното въззивно решение на САС (АСНС – закрит) е изменена първоинстанционната присъда: в частта относно Д. О. Т. – признат е за невинен в това да е участвал в ОПГ за времето от лятото на 2017 г. до 31.10.2017 г., поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение в този смисъл; в частта относно Е. В. С. – признат е за невинен в това да е участвал в ОПГ за времето от лятото на 2017 г. до 31.10.2017 г., поради което е оправдан по повдигнатото му обвинение в този смисъл. Присъдата е потвърдена в останалата част.

В жалбата на Е. В. С. са релевираны и трите касационни основания. Отправеното искане в условията на алтернативност е за признаване на подсъдимия за невинен, респективно за отмяна на атакуваното въззивно решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

В жалбата на Д. О. Т. са изтъкнати доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на материалния закон. Отправеното искане в

<p>условията на алтернативност е за признаване на подсъдимия за невиновен, респективно за отмяна на атакуваното въззивно решение и връщане на делото на първата инстанция за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на присъдата.</p> <p>С жалбата на защитника на С. К. М. са заявени и трите касационни основания с искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд.</p>	
<p>22.05.2023 г. – н. д. № 293/2023 г., I н. о., докладчик: Ружена Керанова, чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1, чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1, чл. 354а, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано срещу подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р., И. Л. Е. и А. П. Е. Касационното производство е иницирано по касационен протест и касационна жалба срещу произнесена от Апелативен съд – София (АСНС – закрит) въззивна присъда от 16.11.2022 г. по в.н.о.х.д. № 488/2020 г., с която въззивният съд е изменил първоинстанционна присъда от 15.07.2020 г., постановена по н.о.х.д. № 1830/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит, като преквалифицирал деянията на подсъдимия И. Л. Е. от престъпления по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК в такива по чл. 354а, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Намалил е наложеното му наказание от 2 години лишаване от свобода на 1 година и 6 месеца, намалил е определеното му общо наказание лишаване от свобода от 2 години на 1 година и 6 месеца, както и определения изпитателен срок по чл. 66, ал. 1 от НК от 4 години на 3 години. С горепосочения въззивен акт съдът отменил първоинстанционната присъда по отношение на подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р. и И. Л. Е., като признал Т. М. С. за невиновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Със същата присъда въззивният съд признал И. Л. Е. за невиновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК. В. Ю. Р. е оправдан по обвиненията за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като е потвърдил присъдата в останалата ѝ част.</p> <p>С присъда от 08.10.2018 г. по н.о.х.д. № 2316 от 2017 г. по описа на Специализиран наказателен съд – закрит, Т. М. С. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК (ръководене на организирана престъпна група, създадена с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК, както и с користна цел), чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

(разпространение на високорисково наркотично вещество без надлежно разрешително) и престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК (държане на високорисково наркотично вещество без надлежно разрешително) , като му е определено общо наказание в размер на 5 години лишаване от свобода при първоначален строг режим, както и глоба с размер на 20 000 лева. Със същата присъда В. Ю. Р. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група, създадена с цел да върши престъпления по чл. 354а, ал. 1 и 2 от НК, както и с користна цел), чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Подсъдимият В. Н. Х. е признат за виновен по обвинение за чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и за престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 от НК. Подсъдимите И. Л. Е. и А. В. А. са признати за виновни за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1, пр. 2, вр. ал.1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. А. П. Е. е призната за виновна в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК и чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4, вр. ал. 1 от НК, като е оправдана по обвинението за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. На подсъдимите са определени общи наказания, както следва: на В. Ю. Р. – 3 години лишаване от свобода, като изпълнението на наказанието е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 5 години; на И. Л. Е., А. В. А. и В. Н. Х. – 2 години лишаване от свобода, като изпълнението на наказанието е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 4 години, като към наказанието на В. Н. Х е присъединено наказание „глоба“ в размер на 5000 лева. На А. П. Е. е наложено наказание 1 година лишаване от свобода, като изпълнението на наказанието е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 3 години.

По въззивни жалби на подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р. и И. Л. Е. е образувано в.н.о.х.д. № 112/2019 г. по описа на АСНС – закрит, като с решението от 21.05.2019 г. по в.н.о.х.д. № 112/2019 г. е отменена първоинстанционната присъда и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав в Специализирания наказателен съд – закрит.

По отношение на подсъдимите А. П. Е, А. В. А и В. Н. Х. по н.о.х.д. № 3921/2019 година на Специализирания наказателен съд – закрит са одобрени споразумения за прекратяване на наказателното производство, като новото първоинстанционно производство – н.о.х.д. № 1830/2019 г. е продължило само с участието на Т. М. С., В. Ю. Р., И. Л. Е. и А. П. Е.

С присъда от 15.07.2020 г. по н.о.х.д. № 1830/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит подсъдимият Т. М. С. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като му е наложено

наказание лишаване от свобода за срок от 5 години и глоба в размер на 20 000 лева, подсъдимите В. Ю. Р. и И. Л. Е. са признати за виновни по обвиненията за престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК и чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, а В. Ю. Р. и по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като им са наложени общи наказания лишаване от свобода за срок от 2 години и 11 месеца за В. Ю. Р., съответно 2 години за И. Л. Е., като изпълнението на наказанията е отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 4 години. А. П. Е. е оправдана по обвинението за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК.

По въззивни жалби на подсъдимите И. Л. Е., Т. М. С. и В. Ю. Р. е образувано в.н.о.х.д. № 488/2020 г. по описа на Апелативен съд – София (АСНС – закрит), като с въззивна присъда от 16.11.2022 г. въззивният съд е изменил първоинстанционна присъда от 15.07.2020 г., постановена по н.о.х.д. № 1830/2019 г. на Специализирания наказателен съд – закрит, като преквалифицирал деянията на подсъдимия И. Л. Е. от престъпления по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, в такива по чл. 354а, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, намалил е наложеното му наказание от 2 години лишаване от свобода на 1 година и 6 месеца, намалил е определеното му общо наказание лишаване от свобода от 2 години на 1 година и 6 месеца, както и определения изпитателен срок по чл. 66, ал. 1 от НК от 4 години на 3 години. С горепосочения въззивен акт, съдът отменил първоинстанционната присъда по отношение на подсъдимите Т. М. С., В. Ю. Р. и И. Л. Е., като признал Т. М. С. за невиновен в извършването на престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. Със същата присъда въззивният съд признал И. Л. Е. за невиновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, а В. Ю. Р. е оправдан по обвиненията за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, по чл. 354а, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като е потвърдил присъдата в останалата ѝ част.

В касационния протест срещу въззивния акт се правят възражения за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за нарушение на материалния закон, като се иска съдът да отмени въззивната присъда и да върне делото за разглеждане от друг съдебен състав. В касационната жалба на защитника на подсъдимия И. Л. Е. се излагат доводи по трите касационни основания, регламентирани в чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, и се иска да бъде оправдан подсъдимият, алтернативно да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг съдебен състав или да бъде намалено наложеното наказание.

21.09.2023 г. – н. д. № 515/2023 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 321, ал. 6 вр. чл. 308, ал. 7 вр. ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 и вр. чл. 308, ал. 2 вр. ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационни жалби на Й. Р. Н. и А. С. А., подадени чрез защитници, срещу решение от 27.01.2023 г. по в.н.о.х.д. № 826/2022 г. по описа на Апелативен съд – София.

Делото е за втори път пред ВКС, след решение от 11.05.2022 г. по к.н.о.х.д. № 62/2022 г. по описа на ВКС, първо н.о., с което е отменено решение от 02.11.2021 г., постановено по в.н.о.х.д. № 58/2021 г. по описа на Апелативния специализиран наказателен съд – закрит, и делото е върнато за ново разглеждане поради допуснатото абсолютно съществено нарушение на процесуалните правила – постановен въззивен съдебен акт от незаконен състав.

С решение от 27.01.2023 г. по в.н.о.х.д. № 826/22 г. на САС е потвърдена присъдата от 20.10.2020 г. по н.о.х.д. № 4160/19 г. на Специализирания наказателен съд – закрит, с която подсъдимите Й. Р. Н. и А. С. А. са признати за виновни, че са сговорили да вършат документни престъпления – А. С. А. по чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и Й. Р. Н. по чл. 308, ал. 7, вр. ал. 3, вр. ал. 2, вр. ал. 1 от НК, за което на подсъдимия Й. Р. Н. на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, като на основание чл. 68, ал. 1 от НК е постановено подсъдимият да изтърпи отделно наложеното му общо наказание по н.о.х.д. № 342/2016 г. на СНС – закрит, а на подсъдимия А. С. А. на основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години.

С касационната жалба на Й. Р. Н. се заявяват и трите касационни основания и се иска оправдаване на подсъдимия или отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото на въззивния съд за ново разглеждане.

С жалбата на А. С. А. също се заявяват всички касационни основания и се настоява за оправдаване на подсъдимия.